

PAASTUAJA I PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo 2:7-9. 1Mo3 ,1-7a)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Issand vormis inimese maa põrmust ja puhus tema ninasse eluõhu, nõnda sai inimene elavaks hingeks. Ja Issand istutas Eedenisse, päevatõusu poole, rohuaia ning pani inimese, kelle ta oli vorminud, sinna elama. Ja Jumal laskis maal kasvatada kõiksuguseid puid, mis on välimuselt ilusad ja mille vili on meeldiv süüa. Eedeni aia keskele kasvatas Jumal elupuu ning hea ja kurja tundmise puu.

Aga madu oli kavalam kõigist välja loomadest, kelle Issand Jumal oli teinud, ja madu ütles naisele: “Kas Jumal on tõesti öelnud, et te ei tohi süüa ühestki rohuaia puust?” Ja naine vastas maole: “Me sööme küll rohuaia puude vilja, kuid selle puu viljast, mis on keset aeda, on Jumal öelnud: “Te ei tohi sealt süüa ega selle puu külge puutuda, või muidu te surete.”” Aga madu ütles: “Ei, te ei sure, vaid Jumal teab, et päeval, mil te sellest sööte, lähevad teie silmad lahti ja te saate Jumala sarnaseks, tundes head ja kurja.”

Ja naine nägi, et sellest puust oli meeldiv süüa; puu tegi silmadele himu ja oli ihaldusväärne, sest see pidi targaks tegema. Siis võttis ta selle puu viljast, sõi ise ja andis ühtlasi oma mehele ning ka tema sõi. Ja nende silmad läksid lahti ja nad tundsid end alasti olevat.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 51:3-4.12-13.17-19. R:12a)

R: Loo mulle, Jumal, puhas süda.

Jumal, ole mulle armuline oma heldust mööda,
kustuta mu ülekohus oma halastuse pärast.

Pese mind hästi mu süüteost
ja tee mind puhtaks mu patust.

R:

Loo mulle, Jumal, puhas süda,
ning anna mulle uus, kindel vaim.
Ära heida mind ära oma palge eest
ja ära võta minult ära oma püha Vaimu.

R:

Issand, ava mu huuled,
et mu suu kuulutaks sulle kiitust.
Ohvriks Jumalale on murtud vaim,
murtud ja puruks löödud südant sina, Jumal, ei põlga.
R:

(Teine lugemine Ro 5:12-19)

Lugemine Püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, ühe inimese kaudu on patt maailma tulnud, ning patu kaudu surm, mis on osaks saanud kõikidele inimestele, kuna kõik on pattu teinud. Patt oli maailmas juba enne seadust, aga ilma seaduseta ei saa pattu arvestada. Kuid surm valitses Adamast Mooseseni ka nende üle, kes ei olnud pattu teinud niisuguse üleastumisega nagu Adam, kes oli eeltähtsuseks temast, kes pidi tulema. Ometi ei ole üleastumine samaväärne armukingitusega, sest kui ühe inimese üleastumise läbi on paljud surma leidnud, siis seda enam on Jumala armukingitus rohkeks saanud paljudele ühe inimese, Jeesuse Kristuse armu kaudu. See kingitus ei ole niisugune, nagu ühe patutegija puhul, sest ühe patu järel tuli kohus ja surm, arm on aga õigeksmõistmiseks paljudest eksimustest. Kui ühe inimese eksimuse kaudu on patt kuningana valitsema pääsenud, seda kindlamini hakkavad need, kes saavad Jumala armu ja õigluse kingi, valitsema oma elus ühe inimese, Jeesuse Kristuse läbi. Nii nagu ühe inimese eksimuse läbi mõisteti kõik inimesed surma, nõnda ka ühe õige teo kaudu on kõik saanud osa õigekssaamisest ja elust. Sest nagu ühe inimese sõnakuulmatuse läbi paljud patusteks tehti, nõnda tehakse ühe inimese kuulekusest paljud õigeks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi, Mt 4:4b)

Inimene ei ela üksnes leivast,
vaid igast sõnast, mis tuleb Jumala suust.

(Evangeelium Mt 4:1-11)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal viis Vaim Jeesuse kõrbesse kuradi kiusata. Ja kui Jeesus oli paastunud nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd, tuli temale nälg. Siis tuli kiusaja tema juurde ja ütles talle: “Kui sa oled Jumala Poeg, siis ütle, et need kivid leivaks saaksid.” Aga Jeesus vastas: “Kirjutatud on: inimene ei

ela üksnes leivast, vaid igast sõnast, mis tuleb Jumala suust.”

Seejärel viis kurat Jeesuse pühasse linna ja pani ta templiharjale seisma ja ütles talle: “Kui sa oled Jumala Poeg, siis kukuta end siit alla, sest kirjutatud on: sinu pärast käsib ta oma ingleid ja nemad kannavad sind kätel, et sa ei lööks oma jalga kivi vastu ära.” Jeesus vastas talle: “Nõndasamuti on kirjutatud: sina ei tohi Issandat, oma Jumalat, kiusata!”

Siis tõstis kurat Jeesuse kõrge mäe tippu ja näitas talle kõiki maailma kuningriike ja nende hiilgust ning ütles talle: “Selle kõik annan ma sulle, kui sa minu ette maha langed ja mind kummardad.”

Aga Jeesus ütles talle: “Tagane minust, saatan, sest kirjutatud on: kummarda Issandat, oma Jumalat, ja teeni ükspäinis teda!” Siis läks kurat tema juurest ära ja inglid tulid tema juurde ja teenisid teda. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, ajalugu on huvitav ja kaasakiskuv – kõik see, mis on maailma ajaloos juhtunud, kuidas on suured väejuhid võitnud lahinguid ja rajanud uusi impeeriume, kuidas lihtsad inimesed on pidanud üle elama näljaaegu ja nägema, kuidas nende elupaikadest on saanud sõjatandrid.

Kahtlemata, väga huvitav ja kaasakiskuv... kui me saame sellesse süveneda soojas toas, mugavas tugitoolis raamatu või ekraani taga istudes. Kuid ilmselt me ei oleks eriti rõõmsad, kui meie ise peaksime olema need kannatajad, kelle turjal on ajalugu välja kantud, kelle kurb saatus saab meelelahutuseks teistele, kes võivad selle abil oma igavust peletada.

Me palvetame: Issand, halasta...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui künda ajaloo pealispinda veidi sügavamalt, siis mõistame, et maailm on paljude inimeste jaoks üsna kurb paik. Eks igaüks meistki tea oma läbikukkumisi ja ebaõnne olla olnud valel ajal vales kohas. Selles mõttes võib leida ajaloost lohutust, et maailmas on palju palju inimesi, kellel läheb oluliselt halvemini kui meil; teisalt tõuseb sellest teadmisest ka ängistus, sest me ei leia vastust küsimusele, mille poolest oleme meie paremad neist, kellel läheb väga halvasti.

Kõige kurvem seejuures on aga arusaamine, et see maailm ei muutu. Nii kaua, kuni Jeesus pole viimse kohtumõistjana tagasi tulnud, jätkub kõik samadel alustel kui see on alati olnud. See selgub juba tänases evangeeliumis kirjeldatud kohtumisest kõrbes, kus Jumala Poeg oli kuradi kiusata. Kõige jahmatamapanevam moment selle juures on tõsiasi, et kurat on see, kes teeb Jeesusele ühe

ettepaneku teise järel, ja Jumala poeg on see, kes annab talle vastuseid – mitte vastupidi. Miks ei pörruta Jeesus kuradile otse: sina, kurat! Keri õige põrgusse! Jäta mind rahule! Jäta inimesed rahule!...

See tekitab jumalavallatu küsimuse, kas äkki ei ole Jumal loonud selle maailma endale igavuse peletamiseks, nii et kui meil hakkab elus liiga hästi minema, siis saadab ta mõne uue katsumuse, et pealt vaadata, kuidas me sellega hakkama saame... või siis ei saa. Sest kahjuks on ka nii, et kui inimesel läheb pikemat aega liiga hästi, siis muutub ta eluvõõraks ja ta küsib: “Kui neil ei ole leiba, siis miks nad kooke ei söö?”, või et “kui küüditatud nende kodudest ära viima tuldi, siis miks nad politseid ei kutsunud?!...”

Kuid Jumal ei ole inimene, ning meie arvamused ja ettekujutused ei vasta kindlasti sellele, kuidas tema mõistab nii iseennast kui meid. Aeg, ruum ja olemasolu on piiritud, see on justkui ulgumeri, millel on meid pandud hulpima. Meie jaoks algab kõik maailma ja inimese loomisest, inimese sünnist ja surelikkusest. Meie jaoks lõpeb siin maailmas kõik lootuses, et meie olemasolu laevuke jõuab kord tagasi oma Looja juurde.

Armsad õed ja vennad, kui meile on antud ülesanne, siis sõltub selle lahendamine lähteandmetest ja lahenduskäigu võimalikkusest. Soovmõtlemine seevastu algab kujuteldavast ilusast lahendust, mille järele igatsetakse – kuid ilusate unistuste suurim puudus on see, et neid pole reaalsuses enamasti võimalik teostada. Päril ilma unistamata inimene ei saa, sest unistamine on aluseks tema loomingulisusele; kuid unistamise kõrval tuleb jääda realistiks, tuleb saada aru, mida me saame oma elus teoks teha – võimalikult kaugemale ette mõeldes, võimalikult väheste halbade kõrvalmõjudega. Jumal ei nõua meilt võimatut, kuid selles osas, mis on võimalik, ei maksa temalt suuri mööndusi oodata.

Pangem tähele! Jeesus ei nõustunud ühegi ettepanekuga, mis saatan temale tegi. Mitte üheainsagagi...! Aamen.